

МИСИЯТА НА ПРОКУРОРА Е СЛОЖНА И ТРУДНА:
ИЗИСКВА ПРОФЕСИОНАЛИЗЪМ, ХАРАКТЕР, СМЕЛОСТ, БАЛАНС
И РЕШИТЕЛНОСТ. /т.23 от Становище № 13 /2018 г. на
Консултативния съвет на европейските прокурори/.

МОТИВИ

на **ВЛАДИМИР ВАЛЕНТИНОВ НИКОЛОВ**- административен
ръководител- окръжен прокурор на Окръжна прокуратура
град Плевен,

КАНДИДАТ ЗА ИЗБОРЕН ЧЛЕН НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ ОТ КВОТАТА НА ПРОКУРОРИТЕ

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

Мотивите ми да приема номинацията и да участвам в
процедурата за изборен член на Висшия съдебен съвет от
квотата на прокурорите се базират на:

- придобития от мен професионален опит в качеството
на прокурор и административен ръководител;
- личните ми качества и компетентност;
- увереността ми, че мога да допринеса за отстояване
независимостта на съдебната система, подобряване

дейността на кадровия орган, повишаване на общественото доверие и защита правата и интересите на българските магистрати.

1. ПРОФЕСИОНАЛЕН ОПИТ.

Работата ми в Прокуратурата на Република България стартира през 2007 година, като съм започнал от най- ниското ниво като „младши прокурор“ в Районна прокуратура град Плевен.

Впоследствие, в прокурорската си кариера последователно съм заемал длъжностите „прокурор“ в Районна прокуратура град Плевен, „зам.административен ръководител- зам.районен прокурор на Районна прокуратура град Плевен“ и „Административен ръководител- районен прокурор на Районна прокуратура град Плевен“, която длъжност заемах в периода 01.08.2012 година- 01.08.2017 година. Считано от 22.06.2021 година до настоящия момент заемам длъжността „Административен ръководител- окръжен прокурор на Окръжна прокуратура град Плевен“.

С решение на Прокурорската колегия на ВСС на Република България по Протокол № 34/13.11.2019 година съм повишен на място в ранг „прокурор във ВКП и ВАП“.

За досегашната ми дейност в качеството на магистрат и административен ръководител съм неколkokратно атестиран, като последната ми атестация е приета с Решение на ВСС по

Протокол № 15/28.04.2021 година, като ми е определена комплексна оценка „Много добра“.

2. АДМИНИСТРАТИВЕН И РЪКОВОДЕН ОПИТ. ОПИТ ЗА РАБОТА В ЕКИП.

През мандата ми като административен ръководител на Районна прокуратура град Плевен и понастоящем в качеството на административен ръководител на Окръжна прокуратура град Плевен придобих важен управленски, ръководен и административен опит и то начело на едни от най- големите и натоварени първоинстанционни прокуратури в страната. В тази си дейност винаги съм залагал не на едноличните решения, а на екипния принцип.

Със Заповед № ЛС-4642 от 17.10.2014 година на Главния прокурор на Република България за проявен висок професионализъм и образцово изпълнение на служебните задължения при организацията на работата и осъществяването на контрол за законосъобразност при провеждане на избори за 43-то Народно събрание съм поощрен с отличие „Служебна благодарност“.

С грамота от Висшия съдебен съвет на Република България съм награден със служебна благодарност за участието ми в образователната програма „Съдебната власт-информиран избор и гражданско доверие. Отворени съдилища и прокуратури“.

3. ДОПЪЛНИТЕЛНИ КОМПЕТЕНТНОСТИ.

Владея писмено и говоримо английски и руски език, ниво на владеење C1. Притежавам и сертификати за завършени курсове и обучения по юридически английски.

Участвал съм в редица семинари и обучения за повишаване на професионалната ми квалификация, ръководни умения и лидерски потенциал, включително и международни такива, организирани от Националния институт на правосъдието на Република България, Националната школа на магистратурата на Франция, Европейската мрежа за съдебно обучение /EJTN/, Европейската правна академия /ERA/ и др.

Имал съм възможност да се запозная с опита и достиженията в работата на колегите от Федерална Република Германия, Република Франция, Кралство Белгия, Република Полша, Кралство Швеция, Кралство Испания, Република Румъния, САЩ и др.

Притежавам преподавателски умения. Включен съм в лекторския състав на Националния институт на правосъдието, като съм водил различни присъствени и дистанционни обучения. Водил съм и обучения на служители от системата на Министерството на вътрешните работи и разследващи органи, като съм канен като лектор и от Националната комисия за борба с трафика на хора и различни неправителствени организации.

Към настоящия момент съм докторант задочна форма по наказателно право във Великотърновския университет

„Св.Св.Кирил и Методий“ град Велико Търново. Темата на научните ми интереси и дисертационния ми труд е „Наказателноправна защита на изборния процес“.

Взех участие в работната група по натовареността към Висшия съден съвет, която изготви проекта за Правилата за измерване на натовареността на прокуратурите и на индивидуалната натовареност на всеки прокурор и следовател, приети с Решение на Висшия съдебен съвет по Протокол № 60 от заседание, проведено на 11 декември 2014 година.

Притежавам опит в международноправното сътрудничество, като съм член на Националната мрежа от прокурори за международно правно сътрудничество.

4. ОТСТОЯВАНЕ НА ПОЗИЦИИ В ЗАЩИТА НА ЗАКОНА И НЕЗАВИСИМОСТТА НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ.

Председател съм на Асоциацията на прокурорите в България /АПБ/. Убеден съм, че прокурорите трябва да са активни, да отстояват своите виждания и да се борят за каузите, в които вярват. Българските прокурори са призвани да бъдат не само отлични професионалисти, но и отговорни граждани и хора, които да бъдат образец и да дават положителен пример на всички останали.

Във връзка с дейността на АПБ съм участвал в различни форуми, в това число срещи с представители на Европейската комисия и Венецианската комисия към Съвета

на Европа, като винаги съм отстоявал позициите на българските прокурори в защита на закона и независимостта на прокуратурата.

Приех номинацията да участвам в изборите за член на ВСС от професионалната квота на прокурорите, като израз на признание от страна на номиниралите ме колеги. Тази номинация обаче означава и огромна отговорност, като в случай, че бъда избран, ще направя всичко по силите си, да оправдая оказаното ми доверие. Убеден съм, че на базата на натрупания опит, мога да бъда полезен за дейността на кадровия административен орган на съдебната власт.

Считам, че с досегашната ми работа съм си извоювал авторитет и най-важното уважението и подкрепата на колегите прокурори, служители и партньорите на прокуратурата в борбата с престъпността и спазването на законността.

Вярвам, че за да бъдеш добър прокурор трябва да притежаваш не само знания и умения, да бъдеш добър практик, но и да бъдеш идеалист. Да бъдеш магистрат е не просто професия. Това е едновременно чест, привилегия и огромна отговорност. Призванието на един истински прокурор е да защитава правата и интересите на гражданите, обществото и държавата. Именно към това трябва да се стреми всеки един от нас, като бъде готов да положи много усилия, да бъде всеотдаен и често да жертва своето спокойствие и свободно време. Прокурорът не може да се страхува, той/тя трябва безрезервно да вярва в правото и закона и да е готов на всичко за да ги брани.

Живеем и работим във време, в което с тревожен интензитет зачестиха случаите на публично и неоснователно оправяне на обиди и клевети към прокурори, което пряко засяга не само техния персонален авторитет, но и престижа на прокуратурата като държавен орган на съдебната власт. Такова поведение създава и поддържа в обществото негативни нагласи към работата на прокурорите. Никой колега не заслужава подобно отношение!

Съгласието ми да приема номинацията е продиктувано и от убедеността ми, че в качеството ми на член на ПК на ВСС, ще положа всички усилия да защитавам – неотстъпно и неотклонно, всеки прокурор или следовател, чиято репутация и чест са били несправедливо и публично засегнати. Познавам механизмите, чрез които ВСС и в частност Прокурорската колегия могат публично да се противопоставят на необоснованата вербална агресия към колегите магистрати. През последната година констатирам тревожна тенденция на рязко увеличаване на безпардонни и агресивни атаки и посегателства от различни субекти спрямо прокуратурата и конкретни прокурори. Освен личното достойнство на прокурорите, такова унизително поведение застрашава свободното формиране на тяхното вътрешно убеждение при вземането на решения в изпълнение на служебните им задължения. В глобален аспект последното пряко засяга основополагащия европейски принцип за Върховенството на закона и руши авторитета на българската държава - както в очите на отделните граждани, така и пред останалите държави и международните институции.

Разбирам и осъзнавам каква огромна отговорност поемам пред всички колеги прокурори, като заявявам, че неотстъпно ще се боря за запазване на престижа на прокуратурата и на авторитета на всеки един от тях. Готов съм да поема тази отговорност, защото вярвам в честта и

почтеността на българските прокурори и съм готов да работя за отстояване на техните интереси, мотивиран от натрупания от мен професионален опит.

Тук следва ясно да подчертая, че със защитата от конкретни, публични нападки, не се изчерпва дейността на съответния член на ВСС. В качеството ми на административен ръководител пред мен са поставяни различни проблеми, свързани със забавяне на атестации или несправедлива атестационна оценка, затлачване на конкурси и други проблеми, свързани с кариерното оценяване и израстване на отделните прокурори. Търсил съм решения и това разшири професионалния ми опит и в тази материя, важна за всички магистрати.

Считам, че социалните права на прокурорите, следователите и служителите, също не следва да бъдат negliжирани и имам виждане какво би могло да се свърши в рамките на компетентността на ВСС и в този сегмент.

За да бъде отговорено на обществените очаквания за бързо и качествено правосъдие, е необходимо българските прокурори да прилагат модерни и адекватни на съвременните обществени отношения наказателни закониматериален и процесуален. Опитът ми като прокурор и лектор ще ми позволи да участвам активно и пълноценно в дейността на ВСС и в това направление.

Съзнавам, че да заемаш отговорна позиция и да бъдеш лидер не е лесно. Това означава не да притежаваш власт и влияние, а да умееш да носиш отговорност. Истинският лидер трябва да заслужи това признание със своите лични и професионални качества, със своя морал, с умението си да реагира бързо и адекватно, с готовността си да даде личен пример. Трябва да има способностите да контактува с

хората, да балансира, да сплотява и мотивира колегите си, като в същото време да не го е страх да взема тежки решения и да може да отстоява вижданията и позициите си.

Гарантирам, че ако бъде избран за член на ВСС, в своята бъдеща дейност ще се ръководя единствено от закона, справедливостта и морала. Ще бъде толерантен, обективен и принципен. Знам, че пътят за постигане на поставените цели е само един- упорита работа, непресекващи усилия, ясна и непоколебима воля.

Повишаване на доверието в работата на съдебната система няма как да бъде извоювано от един човек. Необходими са вярата, отдадеността, професионализмът и общата работа, не само на членовете на ВСС, но и преди всичко на мнозинството български магистрати и съдебни служители. Те могат и трябва да бъдат едновременно партньор и в същото време коректив на своите представители във ВСС. Само със съвместни усилия ще накараме гражданите, обществото и нашите международни партньори да ни сочат, не като негативен пример, а като образец за подражание и гордост.

Убеден съм, че имаме сили и ще го направим!

10.05.2022 год.

С уважение:

/Владимир Николов/

ВЛАДИМИР НИКОЛОВ

КОНЦЕПЦИЯ ЗА ДЕЙНОСТТА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

**Съгласно чл.29в, ал.IV от Закона за съдебната власт на
Република България и чл.12, ал.IV от Правилата за
провеждане на избори на членове на Висшия съдебен съвет от
съдиите, прокурорите и следователите**

ИЗГОТВЕНА ОТ: ВЛАДИМИР ВАЛЕНТИНОВ НИКОЛОВ-
административен ръководител- окръжен прокурор на Окръжна прокуратура
град Плевен,

**КАНДИДАТ ЗА ИЗБОРЕН ЧЛЕН НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН
СЪВЕТ ОТ КВОТАТА НА ПРОКУРОРИТЕ**

СЪДЪРЖАНИЕ

I. Представителство на съдебната власт	4
II. Осигуряване и отстояване независимостта на съдебната власт.....	5
III. Взаимодействие със законодателната и изпълнителната власт	8
IV. Участие при осъществяването на съдебната реформа.....	11
V. Бюджетна дейност и управление на недвижимите имоти на съдебната власт	14
VI. Трудови възнаграждения	16
VII. Социална дейност	18
VIII. Кадрова политика, конкурси и атестиране. Поощрения. Дисциплинарна практика.	20
IX. Съдебна администрация.....	23
X. Повишаване квалификацията на магистратите и съдебните служители.....	24
XI. Медийна стратегия и комуникационна дейност.....	26
XII. Взаимодействие с гражданското общество и неправителствения сектор.....	27
XIII. Международна дейност и сътрудничество	28
XIV. Заключение	29

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

Представям на вниманието Ви концепция за дейността на Висшия съдебен съвет на Република България /ВСС/. В нея са изложени основните ми виждания, акценти и приоритети във връзка с облика на кадровия орган на съдебната власт.

Считам, че дейността на ВСС следва да стъпи на конституционната и законова уредба, като се базира на ясни принципи, трайна и последователна практика, публичност и предвидимост. Цялостната дейност на съвета и вземането на всяко отделно решение, трябва да се ръководят от интересите на българските магистрати и на българското общество, в името на законността, справедливостта и морала.

В бъдещата си дейност във ВСС, неговите членове- независимо дали са избрани от професионалната или парламентарната квота, са призвани да работят заедно за решаване проблемите на съдебната власт и за издигането на нейния авторитет.

Въпреки, че предходните състави на ВСС, по редица обективни и субективни причини, оставиха противоречиви впечатления, както вътре в системата, така и в обществото, следва да съществува приемственост и да се стъпи на постигнатото да този момент. Необходим е трезв и обективен анализ, който да отчете позитивните моменти и достижения, като в същото време бъдат идентифицирани слабостите и проблемите, които да бъдат решително преодолени, чрез набелязването и изпълнението на конкретни политики. И при този анализ, както и в процеса на бъдещото усъвършенстване на съдебната система във всичките ѝ аспекти, ролята на ВСС ще бъде изключително важна.

Решаващо обаче ще бъде да бъде чуто и отчетено гласът на редовите български магистрати. Неслучайно в чл.4, ал.1 от Правилника за организация на дейността на ВСС и неговата администрация е записано, че *„при осъществяване на своите правомощия, ВСС непосредствено взаимодейства със съдии, прокурори и следователи от всички нива на органите на съдебната власт“*. В това отношение върху бъдещите членове на ВСС ще тежи огромна отговорност, която ще предопредели дали мандатът на съвета ще бъде успешен или не. Защото оценката в крайна сметка ще бъде дадена от българските съдии, прокурори, следователи и съдебни служители.

Живеем във време на постоянни промени, турбулентност, напрежение и кризи във всички сфери на обществения живот. Предизвикателството пред ВСС ще бъде да успее да съчетае разумната консервативност и устойчивост, иманентно присъщи на съдебната власт, с уменията да се демонстрира гъвкавост и иновативност, които да отговорят на предизвикателствата на заобикалящия ни свят.

I. ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

Съгласно чл.16 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/ ВСС представлява съдебната власт. Като колективен административен орган ВСС осъществява своята дейност чрез Пленум, Съдийска колегия, Прокурорска колегия и съответните комисии. От изключително значение е обаче персоналният състав на тези органи да бъде съставен от професионалисти с доказани качества, опит, добро име, безукорен морал и неподлежащ на съмнение интегритет.

За да изпълнят тази огромна отговорност- да олицетворяват съдебната система и да вземат важни решения, членовете на съвета трябва да полагат непрестанни усилия за да го направят отлично работеща структура, която да се ползва с доверие и авторитет. Съгласно чл.2, ал.II от Правилника за дейността на ВСС и на неговата администрация: „Дейността на Висшия съдебен съвет се осъществява при спазване на принципите на законност, независимост, съразмерност, истинност, равенство, самостоятелност, безпристрастност, бързина, достъпност, публичност, прозрачност, последователност и предвидимост“. Всеки един от тези безспорни принципи трябва да намери реален живот в практиката и да се изпълни с истинско съдържание, а не да остане празна декларация.

Заявявам, че ако ми гласувате доверие, в своята бъдеща дейност, както при функционирането на Пленума, така и при работата на Прокурорската колегия, ще проявявам уважение, разбиране и диалогичност към всички останали колеги- членове на съвета. Ще бъда открит и готов да

изслушвам различните гледни точки. В същото време ще отстоявам своите вярвания и убеждения и няма да правя безпринципни компромиси.

От огромна важност е да се осъзнае, че българските магистрати-съдии, прокурори и следователи имаме редица общи интереси, които трябва да отстояваме заедно, разбира се при отчитане особеностите и различните конституционни и законови функции на отделните магистратски професии. Именно това следва да видим при бъдещата дейност на ВСС- всяка от колегиите да решава специфичните въпроси, касаещи съответно съда и прокуратура и едновременно с това Пленумът да съумява да действа в синхрон с интереса на цялата съдебна система.

II. ОСИГУРЯВАНЕ И ОТСТОЯВАНЕ НЕЗАВИСИМОСТТА НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

ОСНОВНИ ПРИОРИТЕТИ:

- Ще работя за отстояване независимостта на съдебната власт от всякакви посегателства- външни и вътрешни;
- Ще реагирам в защита на доброто име и честта на прокурорите;
- Ще защитавам мястото на ПРБ в съдебната система.

За съжаление можем да отбележим, че днес един от най- актуалните въпроси, е въпросът за независимостта на съдебната система и в частност на прокуратурата. И това е въпрос, който не стои само в България, а е предизвикателство и пред обществата на останалите държави- членки на ЕС.

Правните системи и моделите на съдебната власт в Европа са различни. Може би в най- голяма степен това се отнася до сферата на наказателното разследване и правосъдие. Различните системи имат своите дълбоки корени и са изградени на база на различна правна култура и на различни правни традиции. Въпреки това обаче, през вековете европейските наказателноправни системи са взаимствали решения една от друга, така че смело може да бъде казано, че днес няма „чисти“ системи. Интензивното взаимодействие води до все по- голямо сходство, като тази конвергенция е базирана на общоприети принципи и ценности.

Най- важният фактор- този който наистина сближава европейските системи е изискването за независимост на прокуратурата и прокурорите, като задължителна предпоставка за върховенството на закона. Независимостта на прокурорите е необходима, за да им позволи да изпълняват своята мисия. Тя обаче не е прерогатив и привилегия, създадени в техен интерес, а е гаранция за съществуване на честно, безпристрастно и

ефективно правосъдие, което защитава, както публичния интерес, така и интереса на всеки един гражданин.

Съгласно чл.117, ал.ІІ от Конституцията на Република България /КРБ/ „Съдебната власт е независима. При осъществяване на своите функции съдиите, съдебните заседатели, прокурорите и следователите се подчиняват само на закона“. А задължението да „осигурява и отстоява“ независимостта на съдебната власт /чл.16, ал.І от ЗСВ/ е възложено на ВСС. В този смисъл е и практиката на Конституционния съд на Република България, като в Решение № 10/ 2011 година ясно е посочено, че осигуряването на независимостта на съдебната система е „основна цел“ на съществуването на ВСС като „конституционно създаден, специфичен, колективен административен орган“.

Неслучайно е налице разработена Методология за анализ на факторите, водещи до зависимост на съдебната власт, /утвърдена с решение на Пленума на ВСС по протокол № 2/30.01.2020 г./, а съгласно чл.30, ал.ІІ т.12 от ЗСВ Пленумът на ВСС изготвя и оповестява годишен доклад за независимостта и прозрачността на дейността на органите на съдебната власт и на собствената си дейност, който предоставя за обществено обсъждане. Ще работя за това, докладът да се превърне в истински индикатор на състоянието на независимостта, като реално достига, както да магистратите вътре в самата система, така и до широката общественост.

Редица международни инструменти са посветени на независимостта на прокурорите. Основополагащи в това отношение са Становище № 4 /2009/ год., озаглавено „Съдиите и прокурорите в демократичното общество“ /т.н. Декларация от Бордо/, прието съвместно от Консултативния съвет на европейските съдии /КЕСС/ и Консултативния съвет на европейските прокурори /КСЕП/; Становище № 9 /2014/ год. на КСЕП, озаглавено „Европейски норми и принципи, засягащи прокурорите“ /т.н. „Римска харта“/ и Становище № 13 /2018/ на КСЕП, озаглавено „Независимост, отчетност и етика на прокурорите“.

В Римската харта изрично е закрепено, че „Независимостта и автономията на прокуратурата представляват неизменно последствие от независимостта на съдебната власт. Затова следва да се насърчава общата тенденция към засилване на независимостта и ефективната автономия на прокуратурата. Прокурорите трябва да бъдат самостоятелни в своите решения и да изпълняват задълженията си без външен натиск и вмешателство, като се спазват принципите на разделение на властите и отговорността.“

В Становище № 13 /2018/ на КСЕП е очертано съдържанието на понятието „Независимост на прокурорите“. В т.15 е закрепено, че „под независимост се има предвид, че прокурорите са свободни от незаконна намеса при изпълнение на своите задължения, за да гарантират пълното зачитане и прилагането на закона и принципа на правова държава и че не

са подложени на какъвто и да е политически натиск или незаконно влияние“, а в т.16 изрично е подчертано, че „Независимостта се прилага както за прокуратурата като цяло, така и за конкретния ѝ орган и за отделните прокурори“.

Всеки един български прокурор и следовател трябва да знае, че ще бъде защитен в случай на неправомерно засягане на неговата независимост и добро име. В тази насока е от голямо значението съществуването на разписаната в *Механизма за публична реакция на Прокурорската колегия на ВСС в случаи на засягане независимостта и доброто име на прокурори и следователи* процедура. ВСС трябва да работи в постоянно сътрудничество с административните ръководители на органите на съдебната власт и със съсловните организации на българските магистрати, за да може своевременно да идентифицира и да реагира при подобни случаи.

Най- голямата опасност пред която би се изправило цялото българско общество е изваждането на прокуратурата от съдебната власт. И това трябва да бъде осъзнато от всички- от политическите субекти, от законодателната власт, от гражданското общество, от медиите и от всеки един български гражданин. Преди 30 години, при приемането на демократичната конституция и при конструирането на съдебната власт в Република България, българският конституционен законодател имаше мъдростта и държавническата визия да осъзнае, че при съвременните условия в нашата страна, мястото на независимата и изградена по европейски образец прокуратура може да бъде само едно- в съдебната системата. Именно това безалтернативно място е гаранция срещу опитите за отслабване на българската прокуратура, срещу стремежите да ѝ бъде оказвано нерегламентирано влияние и натиск, срещу желанията на различни кръгове за поставянето ѝ под контрол.

Има ценности, за които си струва да се бориш, ценности, за които си заслужава да понасяш негативи, да жертваш комфорта и спокойствието си- една от тези ценности е независимостта. Очевидно е, че битката за независимостта на съдебната власт, на прокуратурата, не е спечелена. Тя ще продължава и за в бъдеще и трябва да е кауза за всички български магистрати- съдии, прокурори и следователи. Аз принципно и последователно ще се боря за нея и ще я отстоявам. И то не заради самите нас- а заради правото, законността и справедливостта!

III. ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ СЪС ЗАКОНОДАТЕЛНАТА И ИЗПЪЛНИТЕЛНАТА ВЛАСТ

ОСНОВНИ ПРИОРИТЕТИ:

- Ще работя за създаване на атмосфера и култура на диалог, уважение и сътрудничество с останалите власти и институции.

Република България е правова държава, в която основополагащо начало е принципът за разделение на властите /чл.8 от КРБ/. Всяка от трите власти- законодателна, изпълнителна и съдебна следва да осъществява своите конституционни и законови правомощия без нерегламентирано вмешателство и натиск. В същото време трите власти трябва да взаимодействат помежду си, да се контролират и балансират.

При осъществяване на своите правомощия, ВСС взаимодейства с Президента на Република България, Народното събрание, Конституционния съд, с централни и териториални органи на изпълнителната власт, и техните администрации, както и с други ведомства /чл.4, ал.II от Правилника за дейността на ВСС и на неговата администрация/.

За съжаление в българската действителност периодично се наблюдават стремежи на останалите две власти да навлязат в полето на съдебната власт. Тези процеси са пагубни за върховенството на правото, противоречат на утвърдените общеевропейски ценности и вредят на устоите на българското демократично общество.

Като представител на съдебната власт ВСС е призван да провежда принципна политика на разумен диалог със законодателната и изпълнителната власт, като създаде условия за взаимно уважение и конструктивно и ползотворно взаимодействие. Само по този начин ще бъдат гарантирани и защитени правата и интересите на българските граждани. Държавническият подход, мъдростта, баланса и визията за възходящо развитие на българската държава и общество трябва да бъдат осъзнати от всички. Представителите на трите власти са задължени да протегнат ръка и да вървят по пътя на съзиданието, развитието и укрепването на доверието в институциите, а не на безсмисленото противопоставяне, конфронтация и рушене на държавността.

РОЛЯ НА ВСС В ЗАКОНОДАТЕЛНИЯ ПРОЦЕС

ОСНОВНИ ПРИОРИТЕТИ:

- Ще работя за активно представителство на съдебната власт в обсъжданията и изработването на всички важни законопроекти;
- Ще работя в името на това, професионалната позиция на българските прокурори и следователи от нуждата от осъвременяване на материалното и процесуално наказателно законодателство, да бъде чута и осъзната.

Въпреки, че ВСС няма законодателна инициатива, неговата роля и функции го поставят в позиция да бъде катализатор на идеите и предложенията на българските съдии, прокурори и следователи за усъвършенстване на законодателството. Не случайно сред правомощията на Пленума на ВСС е изрично регламентирано даването на становища на Министерския съвет и на Народното събрание по законопроекти, които се отнасят до съдебната власт */чл.30, ал. II т.13 от ЗСВ и чл.7, т.13 от Правилника за дейността на ВСС и на неговата администрация/*. ВСС трябва реално да използва тези възможности и да отстоява мнението и вижданията на българските магистрати, защото именно ние като професионалисти, работещи в различните сфери на правоприлагането, сме запознати най-отблизо и в детайли с недъзите и проблемите. Именно ние можем да генерираме конкретни предложения за осъвременяване на нормативната база. ВСС трябва да организира и канализира този процес и да използва възможностите да презентира и обясни ползите от тези промени на представителите на останалите власти и на обществото.

И тъй като независимостта на прокурора при формиране на вътрешното убеждение е функционално обвързана единствено и само със закона, следва да се изтъкне една от първопричините породили общественото усещане за несправедливост- липсата на адекватно на съвременното условия и тенденции наказателно законодателство-материално и процесуално. Практически това поставя българските прокурори в незавидното положение да се борят с остарели средства срещу съвременна престъпност. От години Прокуратурата на Република България /ПРБ/ и българските прокурори призовават за актуализиране на наказателното ни законодателство в съответствие със

съвременните тенденции и общоевропейско наднационално законодателство.

Редица подобрения е необходимо да бъдат направени и в устройствения ЗСВ, както и в други нормативни актове, имащи отношение към дейността на съдебната власт и в частност на ПРБ. ВСС трябва да работи последователно в тази насока, като използва всички възможности за участия в съответните форуми, работни групи и комисии.

През последните няколко години се утвърди порочна законодателна практика, да се правят кардинални законодателни промени, след като е приключило общественото обсъждане и съгласувателните процедури на внесения в НС законопроект. За да не бъде допуснато елиминирането на магистратската общност от обсъждане на важни за професионалната общност законопроекти, ще предложи да бъде възложено на конкретен служители /или екип от служители на ВСС/ да осъществяват ежедневен мониторинг на сайта на Парламента. При наличие на информация за предстоящи промени в ЗСВ, НК, НПК, и други важни и относими закони, съответният служител незабавно ще докладва на членовете на ВСС и/ или съответната комисия, за своевременна реакция и изготвяне на съответно становище.

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ СЪДЕБНАТА ВЛАСТ И ИЗПЪЛНИТЕЛНАТА ВЛАСТ

ОСНОВНИ ПРИОРИТЕТИ:

- Ще работя за установяване на ползотворно и конструктивно взаимодействие;
- Ще отстоявам последователно интересите на съдебната власт и българските магистрати.

Съгласно чл.368 от ЗСВ взаимодействието между съдебната власт и изпълнителната власт се осъществява чрез министъра на правосъдието и администрацията на Министерството на правосъдието.

Министърът на правосъдието председателства заседанията на пленума на ВСС /чл.130б, ал.1 от КРБ и чл.32, ал.1 от ЗСВ/.

Самото взаимодействие е по редица направления, а именно: съдебна дейност; изработване на проекти на закони и подзаконови нормативни актове; професионална квалификация; информационни технологии; противодействие на престъпността; управление на имуществото на съдебната власт; дейности във връзка с изготвяне проект на бюджет на

съдебната власт; охрана; дейности във връзка с държавните и частните съдебни изпълнители, с нотариусите, със съдиите по вписванията и със синдиците; международноправно сътрудничество /чл.370, ал.1 т.1-т.10 от ЗСВ/. Съветът за прилагане на актуализираната стратегия за продължаване на реформата на съдебната власт е добър пример за взаимодействие на властите и неправителствените организации.

Заявявам, че в случай, че бъде избран, в отношенията си с представителите на изпълнителната власт винаги ще подхождам с уважение и конструктивност. В общата работа трябва да бъдат загърбени личните проблеми и да бъдат търсени допирните точки и работещите решения. В същото време обаче твърдо ще отстоявам и защитавам интересите на съдебната власт.

IV. УЧАСТИЕ ПРИ ОСЪЩЕСТВЯВАНЕТО НА СЪДЕБНАТА РЕФОРМА

ОСНОВНИ ПРИОРИТЕТИ:

- Ще работя българските прокурори и следователи да бъдат не ОБЕКТ, а активен СУБЕКТ на съдебната реформа;
- Ще работя за прозрачност и отчетност на ВСС към обществото и към българските магистрати и съдебни служители;
- Ще работя за ефективна комуникация между прокурорите и следователите от една страна и ВСС от друга.

Гражданите на обединена Европа сме изправени пред редица значими и непознати за нашите поколения предизвикателства – война, пандемия, образователни и икономически кризи и др. – които, редом с националните, изискват нови и решителни подходи за справяне. Най-използвани в публичното пространство думи са промяна и реформа, но симулациите на реално обновяване, модернизиране и издигане на практиките на правораздаване до висшите правни ценности и легитимните очаквания на обществото за справедливост станаха част от самата реформа. Въпреки острата претенция на гражданите и на магистратите за съдебна реформа, вкл. на държавното обвинение, тя е хаотична, компрометирана от нечисти политически намерения, несъобразена с реалните проблеми и поради това повече вредна и изтощаваща, отколкото полезна за израстването на българското правосъдие.

Дали реформирането на прокуратурата е решението за всички проблеми на хората и държавата? Каква прокуратура искаме? На какви жертви сме готови, за да я имаме? Какво ще даде тя на българските прокурори, които съвестно, отговорно, професионално и с отдаденост към каузите на професията изпълняват своите задължения и бранят обществото

срещу беззаконието и все по-разнообразяващата се съвременна престъпност?

ВСС не може да остане безразличен, пасивен и примирен наблюдател на обществените процеси за промяна на съдебната система и в частност на прокуратурата. ВСС трябва последователно и адекватно да изисква и изгражда гаранции за широко и активно участие на прокурорите и прокуратурата в провеждането на реформа, подчинена на вдъхновението за справедливост, готовността за отказ от комфорт и усилието за следване на рационални, основани на знание решения, а не едностранни политически приумици, поразени от правна и управленска некомпетентност и непочтени рекламни трикове.

„ВСС е ключовата институция, която управлява съдебната власт и конкретните резултати от съдебната реформа зависят в голяма степен от доброто функциониране на ВСС от гледна точка на професионализма и прозрачността“ /Доклад по Механизма за сътрудничество и оценка на Европейската комисия от 25.01.2017 година/.

Убеден съм, че българските прокурори, изморени от привидни реформи, желаем истинска промяна и желаем да участваме в нея. Прокуратурата е най-реформираната част от съдебната система в най-новата ни история. Нейното бъдеще зависи от честен професионален и обществен дебат за реалните проблеми и потенциали, основан на ясни принципи и цели, насочен към изграждане и надграждане, развитие и усъвършенстване.

През последните месеци в обществото и професионалните среди, като един от най-важните аспекти на съдебната реформа, се поставя отново въпросът за статута на ВСС. Дискутират се различни идеи, някои от които крайно екзотични. Лансираното предложение за промяна статута на ВСС и неговото разделяне на два отделни органа- Съдебен съвет и Прокурорски съвет- първо няма как да бъдат извършени без промяна в КРБ и второ с нищо не биха допринесли за утвърждаването на върховенството на правото. В българската правна система съдиите, прокурорите и следователите са част от съдебната система и съгласно КРБ и ЗСВ имат еднакъв магистратски статут. Категорично вредна и неприемлива би била евентуална промяна в съотношенията между парламентарната и професионалната квота в двете колегии в посока доминиране на парламентарната такава. Считаю, че това би довело единствено до засилване на политическото влияние в системата и сериозно би застрашило независимостта на съдебната система, компетентността в управлението ѝ и върховенството на правото. Сегашният модел гарантира разумен баланс между професионалното самоуправление на системата от една страна и необходимостта от обществен контрол и избягване на прекаленото ѝ капсулиране от друга.

Недостатъчно обмислени са и идеите за превръщането на ВСС от постоянно действащ орган във временен, какъвто модел България познава и се отказва от него, тъй като той се доказва като неефективен. Този подход би

имал като плюс неоткъсването на членовете на ВСС от тяхната професионална съдийска, прокурорска или следователска дейност и поне на хартия по- пряка връзка с техните колеги. Съществени минуси обаче ще се явяват затрудняването на практическата оперативна дейност на съвета /с оглед необходимостта от извършване на ежедневна административна дейност, участие в постоянни и временни комисии, работни групи, съвети, трудоемката дейност по извършване на атестирания, провеждане на конкурси и т.н/, възможните конфликти с колеги- магистрати на работните места на членовете на съвета и др. Следва внимателно да се анализират всички аспекти и да се направи разумната преценка, която да изхожда от нуждата от осигуряване на реално, качествено и своевременно администриране и управление на системата.

Разбира се, много аспекти от дейността по управление на съдебната власт могат и задължително следва да бъдат усъвършенствани чрез разумни решения и аз ще работя за тяхното постигане и изпълнение. Положителна промяна е например отпадането на т.н. "кариерни бонуси" за членовете на ВСС, което гарантира, че в процедурите за избор няма да участват колеги, мотивирани от такива възможности. Бих приветствал и създаването на законов механизъм за отзоваване на изборните членове на ВСС от съответните професионални квоти, при положение, че в мнозинството от съответната магистратска общност е налице убеждение, че техните представители не изпълняват поетите от тях ангажменти и не представляват по адекватен начин своите колеги. Заслужаващо внимание е и предложението съставът на ВСС да се обновява периодично, чрез избиране на част от парламентарната и професионална квота в двете колегии по различно време- по подобие на ротацията на съдиите в Конституционния съд. Това би гарантирало приемственост и последователност в практиката на ВСС и би допринесло за неговата независимост и гъвкавост на политиките му.

Считам, че дейността на ВСС и неговите членове трябва да е прозрачна и видима за българските магистрати, като е необходимо да съществува възможност за пряк контакт и отчетност и пряка комуникация между тях и институцията. Ако бъде избран, поемам ангажимент:

- да провеждам периодични и редовни срещи с прокурорите и следователите от съответните апелативни райони /например, два пъти в годината/, на които да представям дейността си в съвета, като се обсъждат напредъкът и оценката на колегите за него. Ще търся възможности такива практики да се превърнат в обичайни и за останалите членове на ВСС;

- да бъде създадена функционална възможност на електронния сайт на ВСС магистратите да поставят въпроси към членовете на съвета и да получават отговори;

- да се изградят конкретни модерни механизми за текущо установяване и проследяване на реалните потребности и ефекти от реформата, а реформените инициативи да бъдат съобразени с тях, с ясно заявяване какви са целите на промяната и как ще бъдат постигнати.

V. БЮДЖЕТНА ДЕЙНОСТ И УПРАВЛЕНИЕ НА НЕДВИЖИМИТЕ ИМОТИ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

ОСНОВНИ ПРИОРИТЕТИ:

- Ще работя за отстояване на самостоятелния бюджет на съдебната власт в размер, гарантиращ нормалното ѝ функциониране и възходящо развитие;
- Ще работя за реалното въвеждане на т.н. „програмно бюджетиране“;
- Ще работя за създаване на дългосрочна програма и целево финансиране на изграждането на модерни и функционални сгради за органите на съдебната власт.

Един от най-важните аспекти в дейността на ВСС е осъществяването на бюджетната дейност и управлението на недвижимите имоти на съдебната власт */чл.130а, ал.ІІ т.1 и т.6 от КРБ, чл.30, ал.ІІ т.1 и т.5 от ЗСВ и чл.7, т.1 и т.5 от Правилника за дейността на ВСС и на неговата администрация/*. Не случайно тези правомощия са конституционно закрепени и са възложени на Пленума на съвета.

Категорично застъпвам виждането, че бюджетът на съдебната власт следва да бъде самостоятелен */чл.117, ал.ІІІ от КРБ и чл.361 ал.І от ЗСВ/* и в размер-достатъчен да гарантира нормалното осъществяване функциите на съда, прокуратурата и останалите части на системата, както и провеждането на реални политики за усъвършенстване дейността на цялата система. Неприемливи са опитите за създаване на внушения в публичното пространство, че бюджетът на съдебната система е твърде раздут или, че се разходва по нецелесъобразни начини. Самият бюджет на съдебната власт се състои от бюджетите на ВСС, на Инспектората към ВСС, на органите на съдебната власт, които са юридически лица, и на Националния институт на правосъдието */чл.361 ал.ІІ от ЗСВ/*.

ВСС трябва да поддържа по въпросите на бюджетирането постоянен и аргументиран диалог с изпълнителната и законодателната власт. В рамките на този диалог естествено трябва да бъдат отчитани икономическите реалности, като същевременно твърдо бъдат защитавани нуждите на съдебната система. В това отношение е необходима и адекватна публична и медийна стратегия, за да бъде обяснено на обществото, че финансовото осигуряване на системата не е самоцел, а гарантира бързо, качествено и ефективно правосъдие, отговарящо на съвременните европейски стандарти.

Следва реално да бъде въведено т.н. „програмно бюджетиране“, което да се базира на съответни прогнози и целеви политики, не само в краткосрочен, но и в средносрочен и дългосрочен план. Към настоящия момент ВСС е бенефициент на проект с подобна насоченост, а именно

„Въвеждане на програмно бюджетиране в органите на съдебната власт“ с европейско финансиране по оперативна програма „Добро управление“.

Бюджетната дейност е строго специфична и изисква сериозни познания и опит в специализирана материя. Доколкото членовете на ВСС са юристи в дейността на постоянната комисия „Бюджет и финанси“, е необходимо да бъде използван капацитетът и експертните познания на работещите в съвета специалисти.

Проблемът с недвижимите имоти на съдебната власт е изключително наболял в редица съдебни райони на страната. Налице са немалко органи-сдилища, прокуратури и следствени отдели, които разполагат с недостатъчна материална база и осъществяват функциите си в лоши битови условия. Много от съдебните сгради са остарели и не покриват модерните стандарти. За генералното решаване на въпроса е необходим много сериозен финансов ресурс и това няма как да стане в рамките на една или две години, но съдебната власт е един от символите на държавността и много често е „лицето“ на тази държавност пред обикновените хора. Опитът със структурирането на административните съдилища показва, че е напълно възможно обезпечаването на отделни органи на съдебната власт с модерни и функционални сгради. През последните години положителни примери в това отношение са и столицата София и някои други градове, където отделни съдилища и прокуратури бяха обезпечени с нови и функционални сгради.

Ако бъде избран за член на ВСС, ще предложа изготвянето на дългосрочна програма за обновяване на сградния фонд на съдилищата и прокуратурите, която да бъде с хоризонт целия мандат на съвета. Ще работя ежегодно в бюджета на съдебната власт да залегне определена перо, което да бъде използвано целево именно за построяването на модерни и функционални съдебни сгради, които да отговарят на съвременните европейските стандарти. В тези сгради ще могат да бъде създадени специални фронт- офиси, ще е налице много по- добро във всяко едно отношение /включително дигитално/ обслужване на гражданите, ще е налице безопасен и удобен достъп за хората с проблеми и увреждания, ще бъдат изградени общественодостъпни паркинги, ще има конферентни зали /за работни съвещания, семинари, пресконференции и т.н./, ще бъдат обособени помещения за отдих, ще бъдат организирани специализирани юридически библиотеки, ще има модерни архивни помещения и помещения за съхраняване на веществени доказателства, ще бъдат изградени помещения за хранене на магистратите и служителите и т.н. При наличие на воля, ясни приоритети и сътрудничество с останалите власти и държавни и общински институции, подобна дългосрочна програма би гарантирала, че в рамките на мандатите на два или три съдебни съвета, ще настъпи решително подобрене. Българските магистрати и българските граждани го заслужават!

VI. ТРУДОВИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

ОСНОВНИ ПРИОРИТЕТИ:

- Ще работя за изработване и въвеждане на балансиран и справедлив модел на възнагражденията;
- Ще работя за стимулиране на работещите в системата чрез допълнителни възнаграждения, разпределяни на база на обективни и общоприети от колегите критерии.

Въпросът за трудовите възнаграждения на работещите в съдебната система от години е източник на напрежение в две посоки- от една страна сме подложени на външни критики с твърдения за твърде високо заплащане на фона на средното за страна, а от друга сред значителни групи магистрати е налице усещане за несправедливост, породено от голямата разлика във възнагражденията между различните нива в системата.

ВСС е длъжен да защитава интересите на българските магистрати и съдебни служители, като гарантира, че същите получават адекватно и достойно възнаграждение за положения от тях специфичен труд. Още повече, че съгласно действащата нормативна уредба магистратите нямат право да извършват друга дейност, от която да получават допълнителни доходи, с изключение на тези, изчерпателно посочени в *чл.195, ал.2 т.1-т.4 от ЗСВ*. При условията на криза и високи нива на инфлация, ВСС следва принципно и последователно да отстоява периодичното актуализиране на заплащането на работещите в системата, като бъде отчитано реалното влияние на съответните фактори.

Отговорността на ВСС за балансиране на нивата на трудовите възнаграждения и постигане на усещане на пропорционалност и справедливост вътре в система е изключително голяма. За разлика от други правни системи, нормативно установен в *чл.218, ал.II от ЗСВ* е единствено размерът на основното месечно възнаграждение за най- ниската съдийска, прокурорска и следователска длъжност, който е определен в размер на „удвоената средномесечна заплата на заетите лица в бюджетната сфера, съгласно данните на Националния статистически институт“ /тук не включваме основните месечни възнаграждения на тримата големи- председателя на ВКС, председателя на ВАС и главния прокурор, както и това на директора на Националната следствена служба, за които *чл.218, ал.I от ЗСВ* установява размер 90 на сто от възнаграждението на председателя на Конституционния съд/. Съгласно *чл.218, ал.III от ЗСВ*: „Възнагражденията за останалите длъжности в органите на съдебната власт се определят от пленума на ВСС“.

Към настоящия момент моделът за определяне на възнагражденията в съдебната система е спорен. Същият е критикуван масово от магистратите

от ниските нива, които оставят с убеждението, че е налице несправедлива пропаст между техните възнаграждения и възнагражденията на колегите им от върховните нива. В началото на настоящата година на вниманието на професионалната общност беше представено изследване, проведено от Българския институт за правни инициативи, съвместно с ВСС. Реакциите към изготвените три модела и проведеното публично обсъждане на резултатите от изследването, бяха ясен индикатор, че мненията са много полярни и дискусиата остава открита. Проблемът не е решен, въпреки обещанията на членовете на различните състави на ВСС, въпреки проведените в миналото частични дискусии, запознаване с моделите в различни европейски държави и опитите да бъдат предложени и обсъдени различни от досегашния модели. На практика, традиционното през последните години увеличаване на възнагражденията с еднакъв процент, води до още по- драстично увеличаване на т.н. „ножица“ в заплащането.

Ако ми бъде гласувано доверие, поемам твърд ангажимент да работя в посока изработване на нов модел на възнагражденията. Модел, който ще доведе до намаляване на дисбаланса, ще даде усещане на колегите от по-долните нива, че техният труд е справедливо оценен и в същото време няма да се изрази в намаляване възнагражденията на магистратите от върховните нива. Този въпрос трябва да бъде поставен във фокуса на вниманието на ВСС още в началото на неговия мандат, като се даде ясен срок за провеждането на широко обсъждане сред магистратите от всички нива, изработването на съответен модел, публичното му обсъждане и приемане от Пленума на ВСС. Въпросът не следва да бъде negliжиран и отлаган във времето.

Наличието на т.н. „допълнителни възнаграждения“ е удачен механизъм за стимулиране на магистратите и съдебните служители, който има и своеобразен „антикорупционен“ ефект. *Правилата за определяне и изплащане на допълнителни възнаграждения на прокурори и следователи по реда на чл.233, ал.VI, изречение първо от ЗСВ* обаче бяха приети от Прокурорската колегия набързо и породиха определено недоволство относно възприетите критерии за натовареност, както и до колко те дават обективна картина на реалното положение. Считам, че въпросният регламент следва обстойно да бъде преразгледан и усъвършенстван, като бъдат утвърдени ясни, прозрачни и обективни критерии, които да бъдат приети от магистратите. При наличие на финансови възможности за това допълнителните възнаграждения могат да бъдат разпределяни не само в края на годината, но и периодично през същата.

VII. СОЦИАЛНА ДЕЙНОСТ

ОСНОВНИ ПРИОРИТЕТИ:

- Ще работя за запазване и разширяване на социалните придобивки на българските магистрати и съдебни служители.

Гарантирането и разширяването на социалните придобивки и права на магистратите и съдебните служители ще залегне като приоритет в евентуалната ми бъдеща дейност в съвета.

Социалната дейност е многоаспектна и изисква стратегически подход с ясни ангажименти и приоритети.

На първо място, на работещите в системата следва да бъдат осигурени безопасни и здравословни условия на труд, при спазване на специфичните изисквания в тази област */Стандарт за условията на труд в органите на съдебната власт и ефективен механизъм за прилагане на приетия стандарт и контрол по изпълнението му- изготвен в изпълнение на проект „Въвеждане на система за наблюдение и регулиране на натовареността на магистратите и съдебната администрация, създаване на стандарт за условията на труд в органите на съдебната власт и повишаване на ефективността на работата им”, (утвърден с решение на Пленума на ВСС по протокол № 30/06.12.2018 г.)/.*

Напрежението и трудностите, свързани с упражняването на прокурорската и следователската професия, често се отразяват негативно на колегите. Считаю, че е необходимо ВСС, в партньорство със съсловните организации и административните ръководители, да предприеме мерки за въвеждане на специфични програми за профилактика на сериозно явление, каквото представлява т.н. “burn out”.

Огромна придобивка за работещите в системата на ПРБ е наличието на почивните бази в Цигов чарк, в град Бяла, област Варна и Витоша. Тези бази следва да бъдат поддържани и постоянно развивани. При наличие на възможности следва да бъдат придобити, реновирани и целево използвани и други подходящи имоти.

Въпреки разпоредбата на *чл.223 от ЗСВ*, която прогласява, че *„съдиите, прокурорите и следователите, докато заемат длъжността, могат да използват жилища от ведомствения жилищен фонд на органите на съдебната власт”,* и въпреки наличието на *Правила за отдаване под наем на недвижими имоти – частна държавна собственост, предоставени в управление на Висшия съдебен съвет за жилищни нужди*, реалната възможност за подобно ползване е силно ограничена, а на много места

практически невъзможна. При ясното съзнание, че за изграждане на реален жилищен фонд е необходим сериозен финансов ресурс, този въпрос може да залегне в плана на ВСС в рамките на посоченото по-горе „програмно бюджетиране“.

Целенасочена следва да бъде и работата на ВСС, с оглед подобряване условията по застрахователните договори, сключени в полза на работещите в системата магистрати и служители. В чл.224 от ЗСВ е разписано, че *„съдиите, прокурорите и следователите задължително се застраховат срещу злополука за сметка бюджета на съдебната власт“*. Реалните параметри на застрахователните събития и обезщетения обаче са въпрос на договаряне и на полагане на последователни усилия от съответните състави на ВСС.

Солидарността и съпричастността към колегите, които се нуждаят от помощ, доказва, че българските магистрати и съдебни служители, освен, че са отлични професионалисти, са преди всичко хора с големи сърца. Съществуващите *Правила за формиране и използване на средствата по централизирания фонд СБКО за подпомагане на магистрати и съдебни служители в органите на съдебната власт* представляват отлична база за реакция и оказване на подкрепа в едни от най-трудните за всеки човек житейски ситуации.

ВСС може да бъде инициатор и организатор на различни благотворителни кампании, които подкрепят благородни каузи.

Въпросите за пенсионирането на магистратите и съдебните служители, в края на трудовия им път, са съществени. Съществуват системи, в които размерът на пенсиите на магистратите е равен на последното получавано от тях възнаграждение, или представлява фиксиран процент от тази сума. За съжаление, в настоящия момент на икономически трудности, едва ли е реалистично да се надяваме, че подобен подход би могъл да бъде възприет. ВСС обаче трябва да постави този въпрос на компетентните институции в подходящ за това момент- например при евентуално извършване на цялостна пенсионна реформа. Българските магистрати и съдебни служители заслужават признание за труда, който полагат в продължение на дълги години.

VIII. КАДРОВА ПОЛИТИКА, КОНКУРСИ И АТЕСТИРАНЕ. ПООЩРЕНИЯ. ДИСЦИПЛИНАРНА ПРАКТИКА.

ОСНОВНИ ПРИОРИТЕТИ:

- Ще работя за усъвършенстване на моделите на атестирания и провеждане на конкурси, които да доведат до ускоряване и по-голяма обективност на съответните процедури;
- Ще работя в процедурите за избор на административни ръководители да бъдат избирани най-подготвените и достойни колеги;
- Ще работя за отдаване на дължимото признание на магистратите и служителите чрез тяхното поощряване в предвидените от закона случаи.
- Ще работя за създаването на обективна и предвидима дисциплинарна практика, която да се развива в разумни срокове.

Всяка една система, включително и съдебната, функционира благодарение на хората, които работят в нея. Именно те, със своята дейност, със своите лични качества и умения, я олицетворяват и я превръщат в „жив“ организъм и работеща институция. Ето защо кадровата политика е от решаващо значение за облика на цялата система, като тук са концентрирани най-съществените проблеми.

В правомощията на Прокурорската колегия на ВСС е да назначава, повишава, премества и освобождава от длъжност съдиите и следователите /чл.30, ал.V т.1 от ЗСВ/, да прави периодични и други атестации и да приема комплексна оценка от атестирането на прокурорите и следователите, административните ръководители и техните заместници и да решава въпросите за придобиване и възстановяване на несменяемост /чл.30, ал.V т.2 от ЗСВ/ и да определя броя, да назначава и освобождава административните ръководители и техните заместници /чл.30, ал.V т.4 от ЗСВ/, както и да организира и провежда конкурсите за прокурорските и следователските длъжности /чл.30, ал.V т.4 от ЗСВ/.

Въпреки съществуването на детайлни регламенти, а именно *Наредба № 1 от 9 февруари 2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт* и *Наредба № 3 от 23 февруари 2017 г. за показателите и методиката за атестиране и критериите за отчитане степента на натовареност на прокурори и следователи и на административни ръководители и техните заместници*, голяма част от магистратите считат, че дейността по провеждане на съответните конкурси и атестиране често е твърде бавна и страда от редица пороци.

АТЕСТИРАНИЯ

По отношение на атестиранията на магистратите, практически се наблюдава огромен формализъм и стандартизация, като не се подхожда с индивидуална преценка на спецификите на конкретния случай. Статистиката показва, че в огромния процент от случаите определяната крайна оценка е „Много добра“. Огромен проблем е масовото забавяне при провеждането на атестационните процедури, продължаващи месеци, което има негативен ефект. Провеждането на атестационните процедури следва да е обвързано с разумни срокове, които да не са инструктивни и да бъдат спазвани. Друг проблем са и възприетите критерии, по които се извършва атестирането, както и кой е най- удачният вариант за оценяване.

КОНКУРСИ

Що се касае до провеждането на конкурсните процедури, то тук трябва да бъде направено разграничение. Считам, че централизираните конкурси за младши магистрати и за първоначално назначаване в органите на съдебната власт са правилно регламентирани и принципно трябва да останат в сегашния им вид. Тук следва да бъде отбелязано, че категорично външните конкурси за първоначално назначаване трябва да бъдат възможни единствено за районно ниво, за да може да бъде гарантирано възходящото кариерно израстване на работещите в системата магистрати.

Не така стои обаче въпросът с т.н. „вътрешни“ конкурси- за преместване и за повишаване. Особено конкурсите за повишаване са изключително тромави, като практиката показва, че част от тях продължават дори години. Подобни случаи са абсурдни, т.к. като създават спорни фактически положения, неясноти и оставя у колегите усещане за разочарование и несправедливост. Тази ситуация е обвързана и с командироването на прокурори и следователи на вакантните щатове, което от своя страна също поражда напрежение. Личното ми мнение е, че провеждане на конкурс за повишаване на база единствено на документи, не е най- добрият възможен вариант. Намирам, че в подобна процедура е задължителен елемент на състезателност и лично изслушване на кандидатите под някаква форма /например интервю, или събеседване, което да включва и обсъждане на въпроси по съответната правна материя/. По този начин ще бъде дадена възможност за придобиване от страна на решаващата комисия на лични впечатления за професионалната подготвеност и качества на съответните магистрати. Заслужава да бъде внимателно анализирана и преценена и идеята, дали не е по- удачен вариантът, част от конкурсите за повишаване да се провеждат не централизирано, а на ниво например апелативен район. Това би оптимизирало и ускорило процеса.

Категорично считам, че една от първите задачи на следващия ВСС трябва да бъде създаването на комисия от членове на съвета, с работна група от магистрати с широко представителство, която да извърши анализ и да излезе с предложения за усъвършенстване на механизмите за атестиране и провеждане на конкурси. Дейността на комисията трябва да е обвързана с конкретен срок, за да не се допусне забавяне и размиване във времето.

Огромна е отговорността на членовете на Прокурорската колегия по отношение избирането на административни ръководители на прокуратурите. Ако ми бъде гласувано доверие, в подобни процедури ще се ръководя единствено от принципни съображения- за административни ръководители да бъдат избирани най- подготвените и достойни колеги, т.е. тези, които притежават необходимите професионални знания, авторитет, лични качества и интегритет.

Считам, че даването на възможност на общите събрания на магистратите от съответната прокуратура, да изразяват становище по кандидатурите за административен ръководител, е удачно решение. Мнението на работещите в съответния орган прокурори и следователи е изключително важно, като именно те са най- запознати с професионалните и лични качества на кандидатите и със спецификите на съответния съдебен район. Убеден съм, че редовите прокурори и следователи /подобно на нашите колеги съдии/ могат да имат съществен принос в процедурите за избор, като подпомагат Прокурорската колегия на ВСС да взема правилните решения.

ПООЩРЕНИЯ

Считам, че с цел повишаване мотивацията на работещите в съдебната система, Прокурорската колегия на ВСС трябва активно да използва законовите възможности за поощряване на отличилите се прокурори и следователи /чл.302 и чл.303 от ЗСВ/, така че същите, при проявен висок професионализъм, образцово изпълнение на служебни задължения и високи нравствени качества, да получават справедливо и адекватно признание за положения труд и постигнатите резултати.

В тази връзка е налице слабост и пропуск в чл.304 от ЗСВ, тъй като административните ръководители на районните прокуратури не са включени в кръга на органите имащи право да изготвят до Прокурорската колегия на ВСС предложения за поощрения. Именно ръководителите на съответните прокуратури имат най- добър поглед върху дейността и работата на своите колеги, поради което следва същите да имат и компетентността да инициират и тяхното поощряване. Налице е видим дисбаланс, тъй като в същото време административните ръководители на районните прокуратури имат надлежна компетентност по реда на Глава шестнадесета от ЗСВ във връзка с дисциплинарната отговорност.

Що се касае до служителите, то на основание чл.358а от ЗСВ, за проявен висок професионализъм, образцово изпълнение на служебни задължения и високи нравствени качества, същите трябва да бъдат отличавани и награждавани.

ДИСЦИПЛИНАРНА ПРАКТИКА

В правомощията на Прокурорската колегия на ВСС е да налага дисциплинарните наказания- понижаване и освобождаване от длъжност на прокурорите и следователите, на административните ръководители и техните заместници /чл.30, ал.V т.3 от ЗСВ/. Към настоящия момент тази дейност се регулира от *Вътрешните правила за дисциплинарната дейност на Прокурорската колегия на ВСС* /приети с Решение на ПК на ВСС по Протокол № 43 от 08.12.2021 г./, като са възприети следните водещи принципи: а) законоустановеност на нарушенията и наказанията; б) съразмерност и справедливост при определяне на наказанието; в) еднократност на наказанието; г) безпристрастност, последователност и предвидимост при упражняване правомощията на дисциплинарния състав и на дисциплинарно наказващия орган; д) гарантиране на правото на защита на дисциплинарно привлеченото лице; е) защита от дискриминация при реализация на дисциплинарната отговорност; ж) равенство на страните в дисциплинарното производство; з) гарантиране на независимостта на прокурорите и следователите при осъществяване на правораздавателната им дейност, както и на зачитане на личната и професионална чест и достойнство на привлеченото към дисциплинарна отговорност лице.

Дисциплинарната практика на ВСС задължително трябва да се базира на горепосочените принципи, на еднакви критерии за сходни случаи и на обективност, като дисциплинарните процедури трябва да приключват в разумни срокове.

IX. СЪДЕБНА АДМИНИСТРАЦИЯ

ОСНОВНИ ПРИОРИТЕТИ:

- Ще работя за това, съдебните служители да се чувстват като важна и неделима част от съдебната система;
- Ще работя за кадровото обезпечаване на органите на съдебната власт с необходимите за дейността им вид и брой съдебни служители.

Определяща за организацията и нивото на съдебната система е не само работата на магистратите- съдии, прокурори и следователи. От голямо значение е и дейността на работещите в нея служители. Много често

първият досег на гражданите с прокуратурите и съдилищата се осъществява в деловодствата чрез работещите там служители. Ето защо е от изключителна важност обикновените хора да бъдат посрещнати от усмихнати, любезни и отзивчиви служители, които професионално и адекватно да отговорят на нуждите им. Чисто магистратската дейност също би била невъзможна, или най-малкото силно затруднена, без обезпечаването, подпомагането и улесняването ѝ във всяко едно отношение от дейността на деловодители, секретари, счетоводители, шофьори, домакини, хигиенисти и т.н..

Ако бъде избран за член на ВСС, ще се стремя нуждите и проблемите на служителите по никакъв начин да не бъдат negliжирани. Ще работя да бъдат създадени подходящи условия за спокойното и качествено осъществяване на техните функции, като им бъде отдавано дължимото уважение и ценен труда им. Ще бъде поощрявано и подпомагано професионалното им усъвършенстване и повишаване на квалификацията им. Ще търся диалог със съдебните служители и техните съсловни организации, за обсъждане и решаване на вълнуващите ги проблеми.

На база на дългогодишния ми работа и опит, считам, че следва да бъдат предприети действия за усъвършенстване на реда за атестиране на съдебните служители и за актуализиране на техните рангове.

Изключително важно е съответните прокуратури и следствени отдели да бъдат кадрово обезпечени с необходимата администрация, по начин, който да позволява максимално ефективното упражняване на законовите им функции и гладкото протичане на ежедневния работен процес. В това отношение броят на съдебните служители в органите на съдебната власт се определя от Прокурорската колегия на ВСС /чл.341, ал.II от ЗСВ/.

Много полезни при подпомагане на пряката прокурорска дейност са прокурорските помощници. Следва при необходимост прокуратурите да бъдат обезпечавани с щатове за прокурорски помощници.

Х. ПОВИШАВАНЕ КВАЛИФИКАЦИЯТА НА МАГИСТРАТИТЕ И СЪДЕБНИТЕ СЛУЖИТЕЛИ

ОСНОВНИ ПРИОРИТЕТИ:

- Ще работя за активното използване на всички възможни форми- НИП, ПРБ, академичната общност, НПО, международни организации и т.н. за осигуряване на максимално широк достъп на магистратите и служителите до обучения за повишаване на тяхната квалификация;
- Ще работя за разработването и въвеждането на иновативни и практически приложими обучителни програми.

Вярвам, че обучението на магистратите и съдебните служители трябва да продължава през целия им професионален път. Законодателят е възложил

на Пленума на ВСС да *„организира квалификацията на съдиите, прокурорите и следователите“* /чл.30, ал.ІІ т.3 от ЗСВ/. Ако ми гласувате доверие ще полагам целенасочени усилия приоритет в дейността на ВСС да бъде насърчаването на всеки един прокурор, следовател и служител да използва и да развива своя потенциал и умения.

Считам, че е целесъобразно в устройствения закон изрично да бъде разписано, че обучението на съдиите, прокурорите, следователите и служителите е не само тяхно право, но и задължение. Налице са правни системи в Европа, които успешно са възприели този модел. Активното участие в обучения и изпълнението на задължението за поддържане на високо професионално ниво, трябва да бъде и основен елемент при атестирането на магистратите и задължителна предпоставка за тяхното кариерно израстване.

Едно от безспорните достижения на българската съдебна система е създаването и развитието на Националния институт на правосъдието /НИП/. Задължителното преминаване на курсове за първоначално обучения на всички спечелили конкурс кандидати за младши магистрати гарантира, че в системата се назначават едни от най- добрите, ерудирани и кадърни млади юристи в България, които освен това получават подготовка и квалификация на едно много високо ниво. Програмите за текущи обучения, за въвеждащи обучения при първоначално назначаване, възможностите за международни стажове и обмени /в партньорство с Европейската правна академия /ERA/, Европейската мрежа за съдебно обучение /EJTN/ и др./ дават реален принос в постоянното повишаване на професионализма и капацитета на българските магистрати и съдебни служители.

Доколкото основният източник на финансиране на НИП е бюджетът на съдебната власт /чл.251 от ЗСВ/ и поради факта, че в Управителния съвет /УС/ на института се включват петима представители на ВСС /чл.252 от ЗСВ/, върху кадровия орган на съдебната власт тежи задължението да осигури максимално ефективната дейност на НИП. ВСС чрез своите представители в УС има редица решаващи правомощия, в това число избирането и освобождаването на директора и зам.директорите на НИП /чл.253 т.1 от ЗСВ/, приемане на учебните програми /чл.253 т.2 от ЗСВ/, одобряване състава на програмния съвет /чл.253 т.5 от ЗСВ/ и др.. ВСС е приел и *Правилник за организацията на дейността на Националния институт на правосъдието и на неговата администрация*.

От изключително значение ще бъде изготвянето и реалното прилагане на иновативни програми и реални обучения в целия възможен спектър-присъствени обучения, дистанционни обучения в електронна среда, комбинирани такива, регионални обучения и т.н. Целият процес следва да е в полза на целевите обучаеми групи, като има реален принос за тяхното професионално развитие и усъвършенстване.

Дейността по повишаване квалификацията на магистратите и съдебните служители обаче, не трябва да остава само в приложното поле на

дейността на НИП. ВСС може активно да си сътрудничи и партнира с академичната общност и неправителствения сектор, като прокурорите, следователите и съдебните служители бъдат включвани в организираните по тази линия програми, обучения и семинари.

XI. МЕДИЙНА СТРАТЕГИЯ И КОМУНИКАЦИОННА ДЕЙНОСТ

ОСНОВНИ ПРИОРИТЕТИ:

- Ще работя за това, ВСС да провежда проактивна медийна политика, с цел отстояване правата и интересите на българските магистрати и повишаване общественото доверие в съдебната система.

Връзките на съдебната система и на ВСС с медиите трябва да бъдат поставени на принципна основа. Необходимо е да бъде преодоляно вкорененото негативно отношение на магистратите към членовете на журналистическата гилдия. Считам, че членовете на ВСС и българските магистрати трябва да бъдат специално обучавани в тази област, за да бъде изградена една работна среда на взаимно разбирателство и уважение, което в крайна сметка да допринесе за по-добрата информираност на обществото. Членовете на ВСС и магистратите трябва да бъдат поощрявани да комуникират с медиите, при спазване на етичност и коректност и от двете страни. По този начин ще бъде подобрен и имиджът на правосъдната ни система, която често е критикувана несправедливо и без реално основание.

Считам, че към настоящия момент, въпреки наличието на изработени стратегии, политики и документи /например *Медийната стратегия на съдебната власт, приета с решение на Пленума на ВСС по протокол №37/13.10.2016 г.*; *Комуникационна политика на ВСС, приета с решение на ВСС по протокол № 26/04.07.2013 г.*, *актуализирана с решение на Пленума на ВСС по протокол № 34/29.09.2016 г.*; *Наръчник за взаимодействие на органите на съдебната власт с медиите*/, категорично е налице слабост в медийното отразяване на дейността и постигнатите успехи на системата като цяло и на ВСС и ПРБ в частност. Въпреки, безспорните достижения и постигнатите успехи в редица направления, тяхното отразяване в медийното пространство не е адекватно. Наблюдава се и тенденция за целенасочено внушаване в общественото пространство на неверни твърдения, че системата не работи, че българските магистрати не изпълняват подобаващо конституционните си и законови функции.

Огромна проблем е, че както е записано и в *т.30 от Становище № 13 /2018/ на КСЕП „Правният статут на прокурорите, на който се основават техните дейности, твърде често е непознат за*

обществеността и поради това е погрешно разбиран. Следователно съответната информация следва да бъде публично достъпна, за да се избегне всякакво погрешно тълкуване на тяхната роля. Прокуратурата трябва да участва в този процес“.

Ако ми бъде гласувано доверие, ще полагам специални усилия тази негативна тенденция да бъде решително преодоляна. Трудът на колегите прокурори, следователи и служители трябва да получи полагащата му се оценка. Българските граждани заслужават да получават обективна информация и да бъдат реално запознати с полаганите усилия и постигнатите успехи.

Като основен принцип в дейността на ВСС трябва залегне налагането на проактивна политика при работата с медиите, с основен приоритет популяризиране дейността на съдебната система и ПРБ, защитата и утвърждаването на нейния авторитет. Развитието на технологиите и изместването на информационния поток в интернет пространството налагат търсене на съвременни и гъвкави решения, като използване на модерните платформи- социалните мрежи, YouTube и др.

XII. ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С ГРАЖДАНСКОТО ОБЩЕСТВО И НЕПРАВИТЕЛСТВЕНИЯ СЕКТОР

ОСНОВНИ ПРИОРИТЕТИ:

- Ще работя за установяване на широко и активно сътрудничество между органите на съдебната власт и структурите на гражданското общество;
- Ще работя за продължаване на създадените добри практики и реализирането на нови инициативи и програми по отношение работата с учениците и младите.

Като особена важна област бих открил взаимодействието на съдебната система с обществото, гражданите и неправителствените организации. Българските магистрати трябва да бъдат познати и да се ползват от доверието на обикновените хора. Именно те трябва да бъдат спечелени, да бъдат убедени, че магистратурата работи за тях, че всички ние полагаме усилия за възтържествуване на справедливостта и законността. Гражданите трябва да знаят, че правосъдната система се развива и модернизира, както и да почувстват реалните ползи и резултати от това. Трябва да се стремим да бъдем за пример не само в работния си кабинет и съдебната зала, но и в частния си и обществен живот.

ВСС трябва да търси разширяване на сътрудничеството и взаимодействието с неправителствения сектор и със структурите на гражданското общество. Много добра база за това са Съвета по партньорство към ВСС и Гражданския съвет към ВСС. Съществуването на

двата съвета е отлична възможност за провеждане на работни контакти и диалог със съсловните организации на българските магистрати и с неправителствени организации, които осъществяват дейност на полето на подобряване работата на правосъдната система на Република България.

Приоритет в дейността на ВСС следва да бъде и запознаването на учениците и младите хора с правото и правосъдната система, което със сигурност ще допринесе за тяхното възпитание в духа на законността и морала, за изграждането им като пълноценни членове на обществото. В това отношение до отлични резултати доведе реализирането на образователната програма на ВСС „Съдебната власт- информиран избор и гражданско доверие. Отворени съдилища и прокуратури“. Необходимо е да бъдат положени максимално усилия повече органи на съдебната власт активно да участват във всички подобни бъдещи инициативи, като съответните програми обхващат възможно най- голям брой училища и ученици.

ХІІІ. МЕЖДУНАРОДНА ДЕЙНОСТ И СЪТРУДНИЧЕСТВО

ОСНОВНИ ПРИОРИТЕТИ:

- Ще работя за провеждането на активна политика в сферата на международната дейност и сътрудничество, с оглед защита на авторитета и повишаването на доверието в съдебната ни система.

От изключително значение за имиджа на съдебната система на Република България е провеждането от страна на ВСС на активна международна дейност и сътрудничество.

ВСС носи отговорност да представи достиженията, съответно да обясни нуждите и проблемите на българските съдии, прокурори,

следователи и съдебни служители пред Европейската комисия в рамките на механизма за оценка на състоянието на върховенството на закона в отделните държави- членки. Особено важно е това в контекста на отстояване независимостта на българската съдебна система.

Задължително е поддържането на постоянни работни контакти с такива структури като Европейската прокуратура /EPPO/, Евроджъст /Eurojust/, Европейската мрежа за съдебно обучение /EJTN/, Европейската комисия за демокрация чрез право към Съвета на Европа /т.н „Венецианска комисия“/ и др.

ВСС членува в Европейската мрежа на съдебните съвети и в Балканската и Евро- средиземноморската мрежа на съдебните съвети, като има сключени спогодби или споразумения за сътрудничество с Върховния съвет на магистратурата на Република Италия, Върховния съвет на магистратурата на Румъния, Генералния съвет на съдебната власт на Кралство Испания, Висшия съвет на правосъдието на Украйна и Върховния съвет на магистратурата на Република Молдова

Към настоящия момент към ВСС функционира Съвет за координиране действията на органите на съдебната власт по участие в международни проекти и програми, а съветът изпълнява няколко текущи международни проекта по Програма „Правосъдие /1 проект/ и Програма „Добро управление“ /6 проекта/.

Дейността по това направление следва да продължи, да се развива и задълбочава, като ВСС активно търси възможности за участие в проекти, както по оперативните програми на Европейския съюз, така и с други източници на финансиране- например по Норвежкия финансов механизъм.

XIV. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Изготвената концепция маркира само основните акценти относно бъдещата ми дейност във ВСС, в случай, че ми гласувате доверие и бъде избран. Няма как в настоящата процедура да бъде изготвен изчерпателен документ, който да обхване всички възможни страни на разнообразната дейност на кадровия административен орган на съдебната власт. Налице са и редица други важни аспекти, които ще изискват задълбочено внимание, професионален и принципен подход, и не на последно място- упорита и последователна работа.

Най- важните въпроси всъщност са: Как избраните представители на професионалната общност на прокурорите ще защитят нашите общи интереси в бъдещата си дейност във ВСС? Ще съумеят ли да посрещнат с чест предизвикателствата и да не направят компромиси с принципите и

съвестта си? Нека всеки един от нас, упражнявайки правото си на глас, си отговори на тези въпроси и направи информиран и мъдър избор.

Съзнавам, че ВСС е колективен орган и решенията, както в Прокурорската колегия, така и в Пленума, не могат да зависят от един човек.

Мога обаче твърдо и без всякакво колебание да обеща, че:

- винаги ще бъда един от вас и по всяко време ще бъда на разположение, за да изслушам всеки един, да взема под внимание мнението му и да спомогна за решаването на евентуални проблеми;

- ще направя всичко по силите си, за да бъдат реализирани изложените в настоящата концепция идеи;

- ще се боря за и ще отстоявам общите за всички български прокурори каузи.

И ще правя всичко това така, че да съм с гордо изправена глава и да мога да гледам всеки един от вас в очите!

10.05.2022 год.
град Плевен

С уважение:
/Владимир Николов/